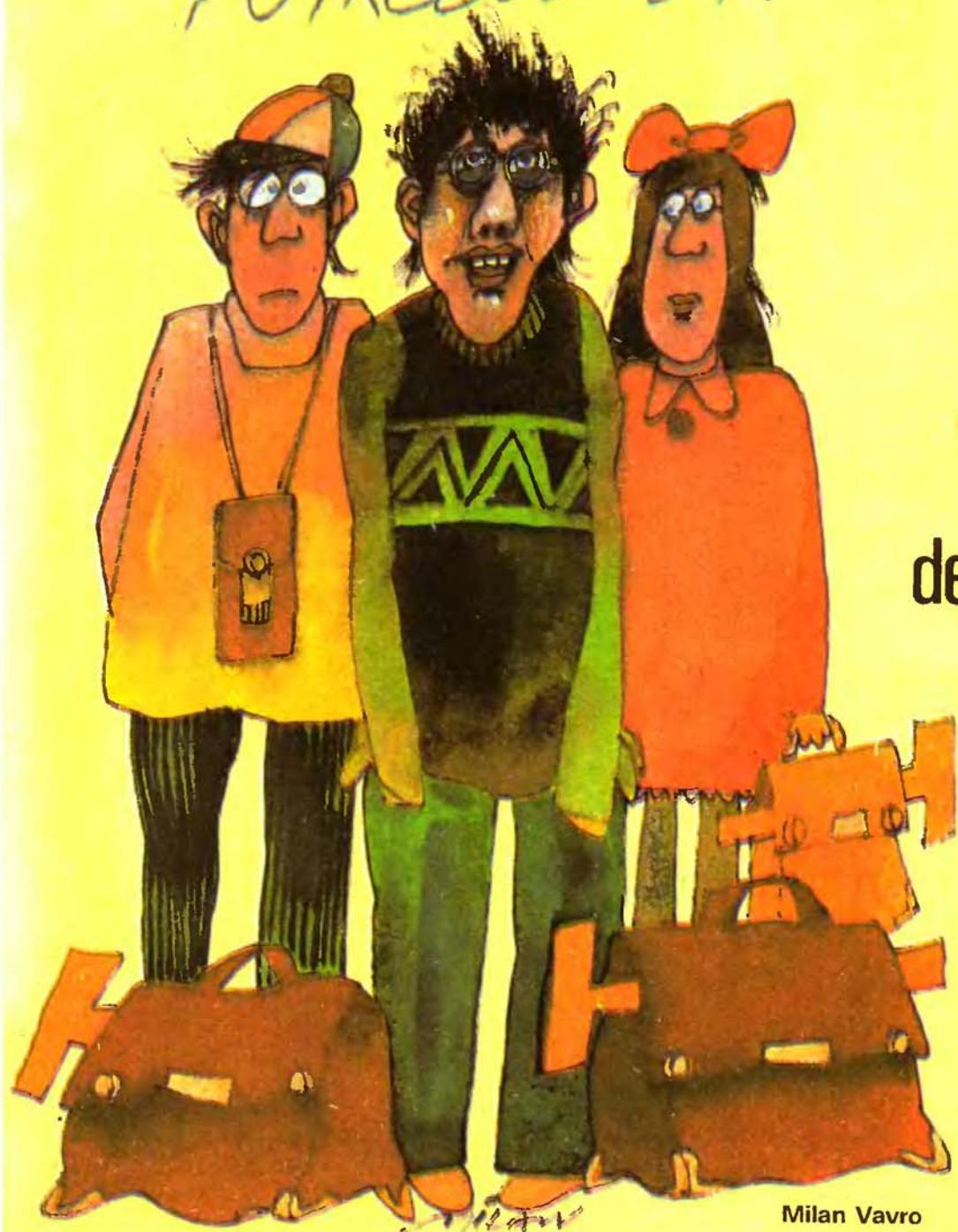

17. NOVEMBRA TO BUDÉ
ROK, CO NÁS NA CHVILU
POTREBOVALI!

na
SLOVENSKU
po
SLOVENSKY?
| str. 3 |

demokratický
pluralitný
lunapark
vzor ČSFR
/str. 11/

Vážený
pán čitateľ,

nedávno ste mi nasadili do hlavy takého červíka:

„Roháč je tuším jediný časopis, ktorý nezvýšil svoju cenu. Nie je to z vašej strany chyba?“

Zatial dvojkorunáčka za Roháč nie je chyba. Usilujeme sa robiť také ekonomicke opatrenia v redakcii, aby sme humor poskytovali v nezdraženej forme. Je to treba. Nechceme svoje ekonomicke boľačky holiť na úkor vás, pán čitateľ. Dost tak robia iní.

Otázna je však budúcnosť. Ak totiž tak vzrastú ceny za vytlačenie časopisu a cena papiera, ako nám to sľubujú, je veľmi pravdepodobné, že naša ľudová cena nepokryje ani spoločne nutné náklady. A nebude sa to týkať len nášho časopisu.

Nechajme sa prekvapiť, možno bude všeto ináč — hovorí optimista. My sme však skôr optimisti so spotrebiteľskými skúsenosťami.

KALO UHRÍK

KÚPIL SOM SI
V MAĎARSKU MAPU
A LEDVA SOM TRAFIL
DOMOV...

Ondrej Zimka

■ Diplomat si pamäta dátum narodenia ženy, ale zabudol jej vek.

■ Už viem, prečo Rusi pijú tak veľa čaju. Ochutnal som ich kávu!

VILIAM CHLEBO

● Výskum

Profesor X. Y. sa pokúsil skrižiť sliepku s dyňou. Výsledok bol večeru dobrý, iba rajička mali príliš veľa jadierok.

● Rozprávajú sa dvaja učitelia:

— To je hrozné! Učiteľ sa bojí riaditeľa, riaditeľ inspektora, inspektor pracovníkov ministerstva, minister rodícov, rodičia sa boja deti, len deti sa neboja nikoho!

● CYRIL ŠEDÝ

Delimitácia

O pekárach úrad práve dumá:
Premiestniť ich do rezortu Guma?

PETER GREGOR

DEĽBA

Boháč má svojich ľudí na prácu, bedár na jedenie.

SMIECH

Smiech je sice nákažlivý, ale ochorieť možno len zo smútka.

V ZRKadle

Ked sa sám sebe nepáčiš, chyba vraj nie je v zrkadle. No dobre, ale kde je chyba, ked sa páciš?

ROZCHODY

Ked ta opúšta veľkorysý človek, banuje za všetkým, čo bolo medzi vami pekné. Malicherný ti nezabudne predložiť zoznam tvojich nedostatkov.

BIEDA, BIEDA...

Nič horšieho, ako ked je človek odkázaný žiť z vlastných mozoľov a — nemá mozole.

• Zberné suroviny

VYKUPUJEME

— Pán psychológ, čo myslíte, aký je to typ?
— Holierický.

Andrej Mišanek

MÚDROST TÝŽDŇA

Ten, čo sa vyzná v tlačenici, sa nikdy tlačiť nemusí.

STANO VEREŠVÁRSKY

NA SLOVENSKU PO SLOVENSKY??

Poslanci za hnutie Együttelés to nemajú ľahké. V parmente sa stupňujú tlaky za uzákonenie štátneho jazyka. Ako reagovať? Tri možnosti ponúkajú príspevky našich čitateľov.

Rady etnickej skupine

Vážený parlament, budem hovoriť na tému: Za zrušenie jazyka slovenského na území Maďarska.

1. Odkedy náš vodca Attila — bič boží — obsadiл pre svoj národ územia dnešného Maďarska, Slovenska, Rumunska, Ukrajiny, atď., kde predtým bývali Slovania, úradným jazykom tu bola maďarčina. Vy Slováci ste vždy voľakomu slúžili, či už nám alebo Čechom, Cigánom a pod. No odrazu sa vám nepáči! Uvedomte si, že aj demokracia má hranice — hranice Maďarského kráľovstva!

(JURAJ LOJKOVÍČ, Trnava)

2. Na území Horného Uhorska (zastarale Slovensko) žije 40 % Maďarov, 30 % Romov, ďalej 15 % iných národností. Na Slovákov ostáva 15 %, z toho tretina — dievčatá, sa čochvíta vydajú za Talianov, Nemcov, a pod.

3. Tlačiarne na tomto území — stále hovorí o Hornom Uhorsku — na domácom páperi vedia tlačiť po česky, nemecky, rusky, maďarsky, ale nie po slovensky.

4. Názvy e nápisu nemusíme prepísovať, len slovenské odstrániť.

Aby sme ukázali, aký máme my Maďari vzťah k národnostným menšinám, ej ked v tomto prípade ide skôr o etnickú skupinu, necháme v slovenčíne niektoré relácie, ako Vidáz zákruta, Čo nového, Fehérovci, Čah športky, a to čísla 3, 14, 24, 33, 49 a navyše prémiové číslo, ďalej reláciu Podte s nami, venovanú odchodu sovietskych vojsk.

Viem, aj v našich radoch sú

extrémisti, stavajú sa proti pripojeniu Horného Uhorska ku kráľovskému Maďarsku, vraj nechcú skpať od hladu. Ich hľasy automaticky prechádzajú na Együttélés!

My, z kráľovskej krvi Maďari, sme do našej terajšej vlasti prišli z mongolských stepí. Slováci, ktorí ešte neviete po česky, po maďarsky alebo po cigánsky a chcete tu zostať, nikt sa s Vami nebude mať tak ako doteraz. V tých stepiach ostalo miesta dost. Stabujem, že Vám nikto nebude klášť pri odchode odpor. Nech žije sloboda, demokracia a Együttélés!

(JURAJ LOJKOVÍČ, Trnava)

Čo nás spája ...

Vážení páni a panie poslancyne! Volám sa Gábor Zásray a som za hnutie Együttélés.

Dovoľte, aby som sa pripojil k vašim veľmi zaujímavým polemicám o slovenskom jazyku.

Každý národ má svoj jazyk, netreba ho bráť ani národným menšinám. Naše jazyky sú si blízke — barážda — brázda — len toľko napríklad — naše národy sú si blízke, vedeli ži jeden tisíc rokov vedľa seba, a bolo nám zle?

Viete eko dobre padne našej starej dobrej Tóth-néni, ked si môže poklebiť na ministerskom úrade v Bratislave a pomodiť v kostole v Martine vo svojom rodnom jazyku?

Ďalej dovoľte, využíval by som televíziu, aby som pozdravil svojich voličov:

Sok szeretettel üdvözlöm megukat abban e reményben hogy a Dunaszerdahelyi DAC újla győz!

Pre krátkosť času ma ospravedlniť, že som nepozdravil ostatné národné menšiny v ich národnom jazyku, však si rozumieme. Za pozornosť dakujuem. (ŠTEFAN MIKOŠITS, Štúrovo)

Ondrej Zimka

Z NORMALIZAČNÉHO FOLKLÓRU

● AKÝ JE ROZDIEL MEDZI KAPITALIZMOM A SOCIALIZMOM?

V kapitalizme existuje vykorisťovanie človeka človekom, v socializme je to naopak.

● ČO JE SOCIALIZMUS?

Je to spoločenský poriadok, ktorý sa rozhodne a energicky vysporiadava s omylemi, ktoré by sa v inom zriadení nikdy nestali. Je to víťazstvo ideológie nad zdravým rozumom.

● KTO SÚ NAJVÄČŠI NEPRIATELIA SOCIALIZMU?

Jar, leto, jeseň, zima a imperializmus.

● AKÝ JE ROZDIEL MEDZI ĽUDOM A ĽUDMI?

Ľud buduje spravodlivú spoločnosť a statočne prekonáva všetky prekážky, ľudia však na to kašľú.

● ČO JE TO SOCIALISTICKÉ PLÁNOVANIE?

Plánovanie je systematická činnosť, zameraná na dosiahnutie náhodných výsledkov.

● BUDÚ PENIAZE I V KOMUNIZME?

Dogmatici tvrdia, že budú. Revizionisti, že nebudú. Naozajstní marxisti vyhlasujú, že u niekoho budú a u niekoho nebudú.

— Ľudia sa konečne rozhovorili. Teraz keby sa tak ešte rozrobili...

JAROSLAV ŠIMEK

● VIKTOR HUJÍK

Spomienkogram

Kadečo vloží do vienka celonárodná spomienka!

● VOJTO HARING

Stará struktúra

Prestal?
Kdežel!
Prestál!

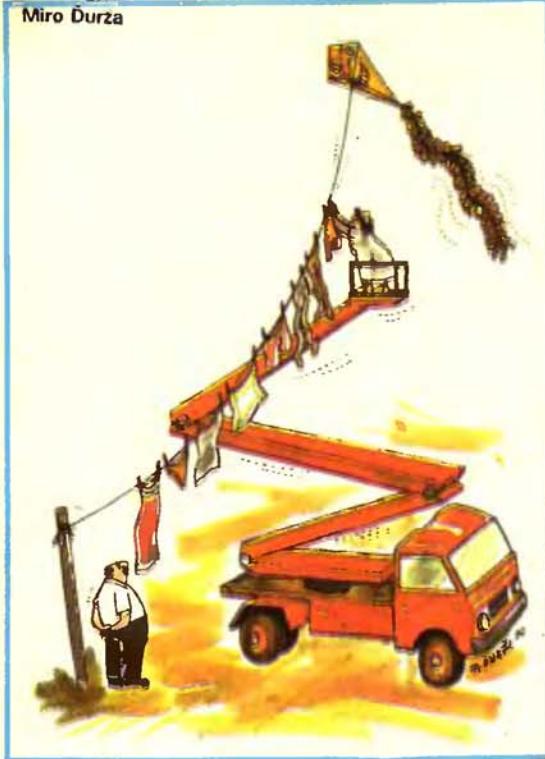
PRED VOLBAMI
SME VÁM HOVORILI „Á“
TERAZ DODÁVAME ĚSTE Ě...

Ján Glonda

Andrej Mišanek

● Kocúr behá ako divý po strehách, dvore, strojoch. Sused sa pýta domáceho: — Čo sa mu stalo, že je taký?

— Ale nič hrozné. Iba nedávno ho vykastrovali, a tak navštievuje všetkých svojich priateľov, aby ich varoval pred podobným nešťastím.

● — Žiaci, či som vám už rozprával tú anekdotu o Einsteinovi?
— Dnes ešte nie, pán profesor.

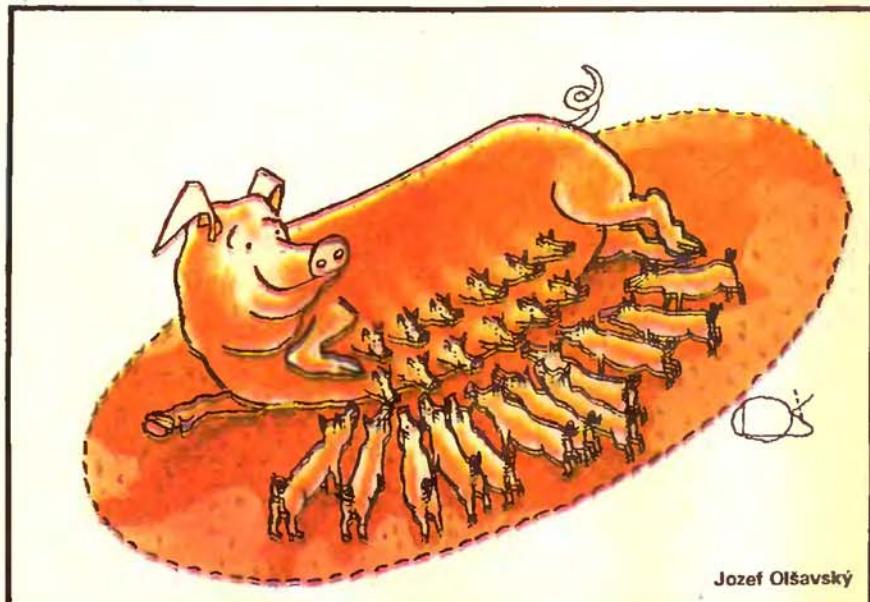
● V trafike.

— Máte korunové známky?
— Máme, — povie trafikantka a vytiahne celý hárok známok.
— Výborne! Tak si prosím takúto, túto a ďalej hadum tuto, — ukaže zákazník prstom doprostred háru.

● VOJTO HARING

HOVĀDZINA

Nová pieseň,
hola, hola,
nie som vôl —
jedť mäso z vola.

Jozef Olšavský

Ondrej Zimka

● VOJTO HARING

Porevolučná očista

Nespomeň si,
zapri činy,
skry sa pekne
za príčiny!

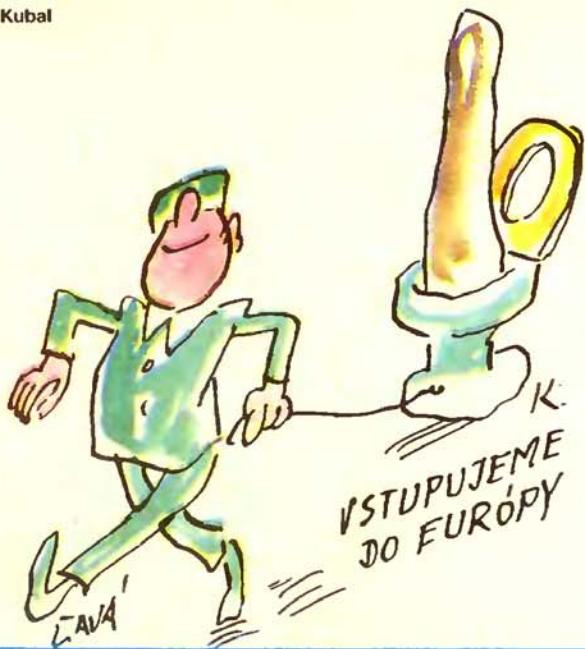
Stratil vedúcu úlohu, ale nie vedúce postavenie!

On neprevrátil kabát, iba talár!

KAROL LADUNGA

DETEKTÍV BILL

● JAROSLAV SCHUT

Diabolská pochúťka

Lucifer vykrúcaj jedno číslo za druhým, ale nikto sa nehlásil.

— Čo je toto za disciplínu, dočerta?! — rozčertiť sa. Ako správny šef sa rozhodol zdvihnuť svojím nezodpovedným podriadeným morálku alebo aspoň mandle a s diabolskou ľstivosťou začal obchádzat všetky svoje peklá, predpeklia a popeklia, ale nikde nikoho.

— Čert aby vzal takúto roboto! — zlostil sa o to viac, že pri pochôdzke riadne prechladol.

Počasie totiž bolo horšie ako pod psa. Popčhalo, lialo, vialo, fičalo, ba občas sa strhla priadna búrka.

— Ach, ja blbec! — ťapol sa zrazu Lucifer po čele. Konečne mu došlo, že všetci čerti sa práve ženia.

Ked' sa tresne kladivom po prste ateista, vidí všetkých klasíkov marxizmu-leninizmu.

JURAJ KVAS

Nežijeme preto, aby sme jedli, ale jeme preto, aby sme držali diétu.

BARBORA ZÁLESŇÁKOVÁ

● VOJTO HARING

Heslo dňa

Za spevnenie
našich stykov
politickou
turistikou!

● — Takého lenivca ako je Jožo som ešte v živote nevidel!

— To je ten chudý, vysoký?

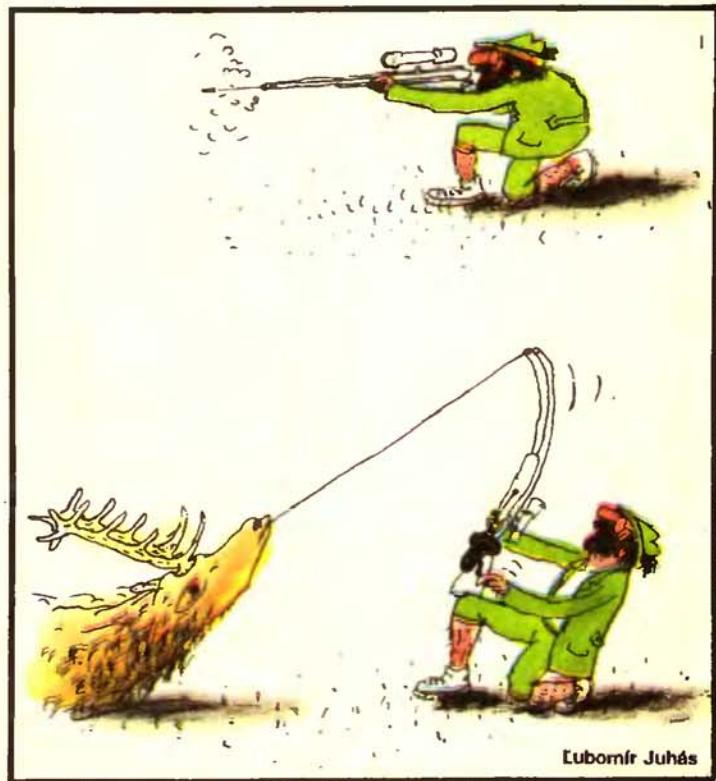
— Či je vysoký, neviem. Ja som ho ešte nikdy nevidel stáť.

● Chlapček hovorí kamarátovi:

— Ja viem určite, že nie som adoptovaný, pretože, keby som bol, iste by ma už dávno vrátili.

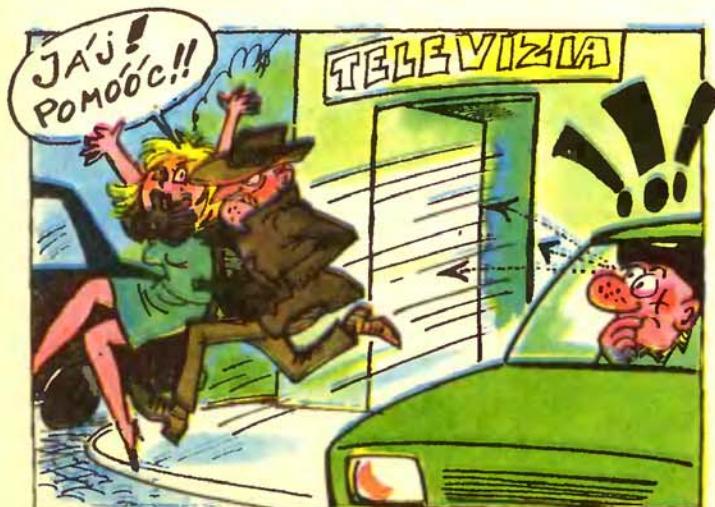
● — Počúvaj, Mišo, spúšťaj večer roletu! Ludia sa zabávajú na tom, aký si nežný k svojej manželke.

— To je nezmysel! Večer som vždy v krémre.

Lubomír Juhás

Kresli Božena Plochářová

povedali - napísali

Nekalá súťaž je spôsob, akým Japonci dobývajú svetové trhy — pracujú počas celého pracovného času.

EPHRAIM KISHON

Kde sú peniaze, tam je diabol. Kde však nie sú, tam je dvakrát.

G. WEERTH

Prvý príznak tolerancie — iba tajne podrážať.

MANFRED STRAHL

Žena — rafinovaná zmes podpaľača a požiarnika.

JOHN OSBORNE

● STANO VEREŠVÁRSKY

Podvodné vyhlásenie

My, vianočné kapry celej krajiny, zišli sme sa v najhlbších vodách najtemnejšej ilegality, aby sme mlčiac ako pravé ryby pouvažovali o svojom osude, založili nezávislé hnutie Vianočné kapry proti násiliu a vydali toto vyhlásenie:

Žiadame, aby nám vlády oboch republík konečne dali záruky, že sa nikdy viac nezopakuje kravá nedefa 24. decembra 1898, počas ktorej pod rukami s padajúcimi kosátkmi, kladivami, nožmi a inými zbraňami zahynulo toľko našich nevinnych druhov! Nebolo to po prvý raz, čo takto pod rúškom falóšnych slubov akýchsi sviatkov pokoja a mieru, boli maskované dni a noči nespútanej zábavy plné opilstva a obžertstva, ktorých kravou predhorou bola likvidácia tisícov našich druhov. Vždy nám boli dávané sľuby v zmysle, že je potrebné výčistiť naše rybníky, dožičiť nám čistú vodu, a vždy sme nakoniec skontili v špinavých kačiach a tesných vaniach plných chlórovanej vody!

Preto žiadame, aby odstupili všetci, čo sa v minulosti skompromitovali ukájaním svojich chűtök na nás ukor.

konfidenti a autori prezlových návodov, receptov na-modro, na ražni, či na vine, kuchári rybaciaj polievok, rybárskych a mlynárskych špecialit, všetci, ktorí sa neštítili pre svoje plné bruchá vierolomne obetovať naše životy!

Dalej žiadame, aby nám boli dané take základné záruky a slobody ako sloboda voľného plávania aj za umele prekažky a hate v cudzích vodách, sloboda voľby hľbky, čistoty a chuti vody, sloboda spoločovania sa bez ohrozovania nasadenými štukami a sloboda rastu bez prikrmovania! Žiadame postaviť rybárske siete mimo zákon, lebo jediný spôsob lov, ktorý z etického hľadiska uznávame, je rybársky háčik a vlas, aj ten má však háčik v používaní falosných návlnad!

Rozhodne sa dištančujeme od ohozárania, že by niekto z nás v minulosti zhtíhol návadu aj s navijákom, ako aj od tvrdenej, že by sme smrdeli od hlavy, lebo skutočne smrdieť môžeme iba od nafty, ktorou sú naše vody čoraz viac znečistené! Takisto dementujeme falosné legendy o zlatej rybke a troch splnených želaniach.

Vyzývame ľudí, hlavne rybárov, často označovaných za tichých bláznov, na skutočný dialóg, lebo v dnešnej situácii už ani my, ryby, nemôžeme mlčať ako ryby!

Koniec rybiemu file a potlačaniu sardíniek v oleji!

DEREŠ FEDORA VICU

NO ČO POZERASÍ?
ÚRADNÝ
SLOVENSKÝ
JAZYK

● Zubný lekár si obvážuje palec a vráví matke malého pacienta:
— Práve som mu urobil plombu.
Nedovoľte, aby v priebehu najmenej pol hodiny niekoho uhryzol.

● JOZEF BILY

Poražený alkoholik

Odrazi útok? Prehral zas.
Udreli vedno rum a mráz.

● Učiteľ na hodine matematiky:
— Kolko je dvakrát dva?

Žiak: — Päť.

Učiteľ: — Ako to, že päť?

Žiak: — Lebo som k výsledku prirátal aj zdraženie.

● Dvaja chlapci prídu do drogérie:

— Nás ocko spadol do úla!

— Potrebujete nejakú mastičku?

— Nie, my chceme farebný film!

● — Tento mesiac nemôžem zaplatiť účet!
— To ste už poviedali minulý mesiac!

— No vidite, slovo som dodržal!

● Lola sa stahuje do nového podnájmu.

— Pán domáci, potrebujem ešte dva-násäť ďalších kľúčov pre mojich priateľov!

— Počujte a nebolo by lepšie, keby sme vám tu namontovali lietacie dvere?

Každý chce, aby zvíťazila pravda. Tá jeho.

Najlepšia sebaobrana je sebaútok.

PETER KNAP

Laco Tverdák

Vrchol génového inžinierstva: Slobodný otec.

Najhoršie je, keď hlava nevie, čo robia ústa.

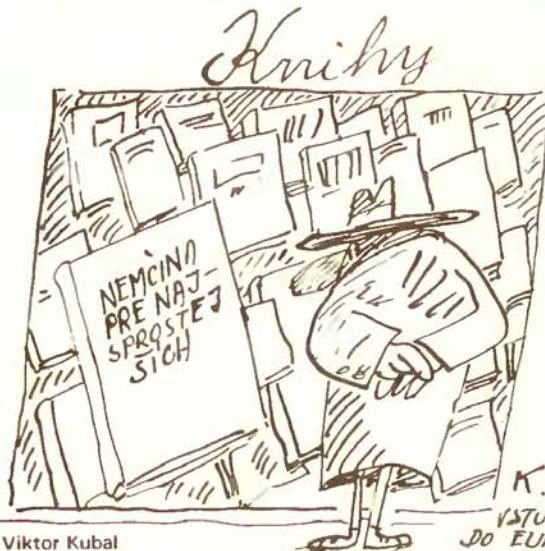
JURAJ KVAS

SÓLO PRE

ZDENKU KALČÍKOVÚ

- Sme my ale ukričaný národ: jeden deň kričíme na námestí, druhý deň v obchodoch!
- Múdry parlament spolu s cenami zvyšuje aj platy. Poslancov.
- Konečne už môžeme aj anonyma nazvať pravým menom.

Viktor Kubal

● STANO BEBJAK

Galimatiáš zvaný...

Vo svojej bezradnosti som sa, tak ako aj v iných fažkých situáciach a chvíľach, obrátil na svojho priateľa.

— Nehnevaj sa, že fa ruším v tvojej duševnej činnosti. — akurát lústil križovku,

— ale mám pred sebou závažný problém!

— Nemôže byť momentálne závažnejší ako je vylúčenie tajničky tejto križovky! — rázne odvetil, ale aj napriek tomu zdvihol ku mne zrak.

— Jasné, iste, — prikývol som. — Chcem od teba, ako sčítaného a vzdeleného človeka, aby si mi objasnil pojem federácia a konfederácia! — vysypal som zo seba a vrhol na neho pohľad, aké vrhajú sprosté teľce na nové vráta.

— Ale to je predsa jasné! Definicie sú známe roky a tie hovoria...

— Počkaj, počkaj, — zdržiaval som ho, — definicie poznám. Chcem si ich však ozrejmíť slovenskou politickou praxou!

— Ahá! Tak to bude fažsie. No ale netreba sa vzdávať, nechápajúcim treba rozum nalievať! Kde začneme?

— Hádam volebnými sľubmi.

— Jojoj, to sa musíme až tak ďaleko vracať! Vieš dobre, že volebné sľuby sú na to, aby sa získovali hlasy a nie, aby sa do bodky splnili! Ale dobre, kto chce kám, pomôžme mu tam. Aká otázka fa tu trápi?

— priateľ sa milo na mňa usmial a čakal ako čaká ryter na prvý úder meča.

— Vysvetli mi, že pred voľbami najprv nesfúbil konfederáciu, potom odrazu sa s ňou rozspalo vrece a ajhfa, zase tesne pred voľbami iba jedna strana zostala pri

konfederáciu. A ostatne... pardon, až dve strany... ostatné hovorili o pevnej federácii.

— No, a čo je na tom nejasné?

— To, že podľa toho, ako ony prezentovali konfederáciu, tak to smeruje k rozpadu republiky, k samostatnej mene, slovenským peniazom a českým penézum, dvom samostatným štátom, ale s tým, že prezident bude hádam jeden a hotovo.

— No a čo? — priateľ stále nechápal.

— Hej, len vzápäti hovoril, že oni nechcú rozpad republiky. A tí, čo hovorili o silnej federácii, zase hovorila, že republika musí byť stavaná na iných základoch a tým pádom... vidiš, akurát len to povedali, že sa s Čechmi nechcú rozisti! Chápeš? Rozdiel je zatiaľ v dvoch bodoch, v mene a v ministroch zahraničných vecí. A tak získaval hlas tí aj ti. Dotiaľ mi je vec ako-tak jasná.

— No a čo, pýtam sa fa tretikrát.

— Nič, ibaže po voľbách zástancovia silnej federácie odrazu prechádzajú po pevnom usadení sa vo vláde a v parlamentoch na pozície konfederácie, lebo vraj o tom hovorili, keď vznikali. Aj ja som týmto zástancom silnej federácie dával hlas, a teraz, pári mesiacov po voľbách, ma vlastne dobehli. Lebo si myslím, že konfederácia je krok späť!

— Jaj, tak o to ti ide. Nuž, zlatý môj, púšťať sa do samostatných politických úvah. Študuješ veľa, mnoho sa zaujímaš o dianie! Poradím ti jedno, ničoho si nevšimaj a hotovo!

— Ty si dobrý! Vari takéto vysvetlenie mi dás? Ja len chcem argumentovať, že Spojené štáty americké, ktoré sú pre nás zase vzorom, vo vojne Sever proti Jihu bojovali proti konfederáciu, pretože to bola proti-

pokroková tendencia. Konfederáciu opúšťajú mnohí, lebo nikoho vlastne k ničomu spoločnému nezavázuje. Akurát u nás tvrdime, že viaže, že spája, že... teórie sú také i onaké a ja mám z toho v hlave galimatiáš!

Priateľ sa chcel zoširoka rozhovoriť, otvoril ústa a... sklapol ich.

— Vieš, najkrajšie na tom je, že my zavrhujeme federáciu, ktorú sme si poriadne ani neužili a navyše, volebné koaličné dohody sú tým pádom akéosi... tento... dopletené. A najkrajšie na tom je, že koaliční partneri novonavrhovateľom konfederáciu predtým federácie, im to nielen schvaľujú, ale ich priam po pleci potľapkávaju. Takže, volebné sľuby sú upisované do republiky sú kvôli kde a ty obyčajný blbec volič si z toho vyber. Ak si dal hlas tomu, po voľbách už nie si zaujimavý, už sa na teba nemusí brať ohľad a robi sa zase čo chce! Tak to je?

— To si povedal ty! — rázne zavrhoval moju otázku. — Preto bude lepšie, ak si všetko necháš v hlave uležať a o dva roky daš vo voľbách hlas...

— Nikomu! Lebo sľubov som mal už dosť a viac nie som ochotný veriť ďalším kľúčujúcim politikom! A tak sa na všetko vykašiem a...

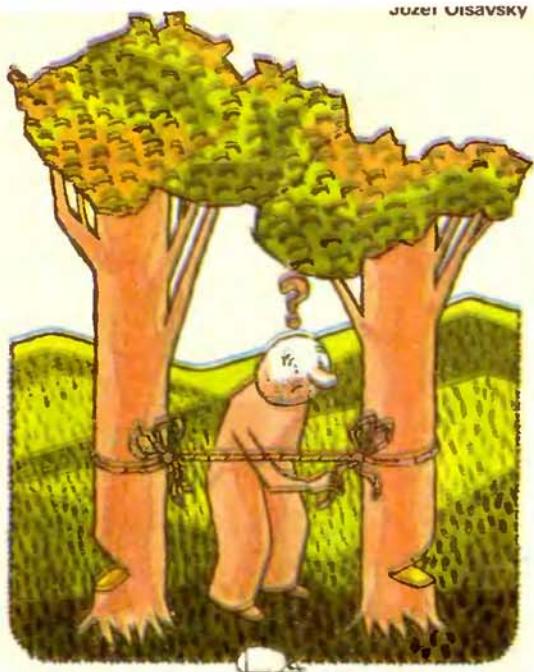
— ... a obávam sa, že po takomto trenede dopadneme ako v susednom Maďarsku, kde k voľbe prezidenta pristúpilo iba desať percent obyvateľstva. Jednoducho ich to prestalo baviť a zaujímať! Ale to predsa nechceš?! — prísnosť sa ma spýtal priateľ.

— Ja? — sprosto som sa opýtal a keďže odpoveď neprihádzala, vrhol som sa spolu s priateľom na voľné okienka nevylúštenej križovky.

— včera som nastrelil
tisíc korún — a predstav
si, že som ich zanesol
na políciu. Čo by si v ta
kom pripade urobil ty?
— To isté, ty klamár!

● — Kam pôjde váš syn
po skončení štúdia?
— Obávam sa, že pôjde
hned do penzie.

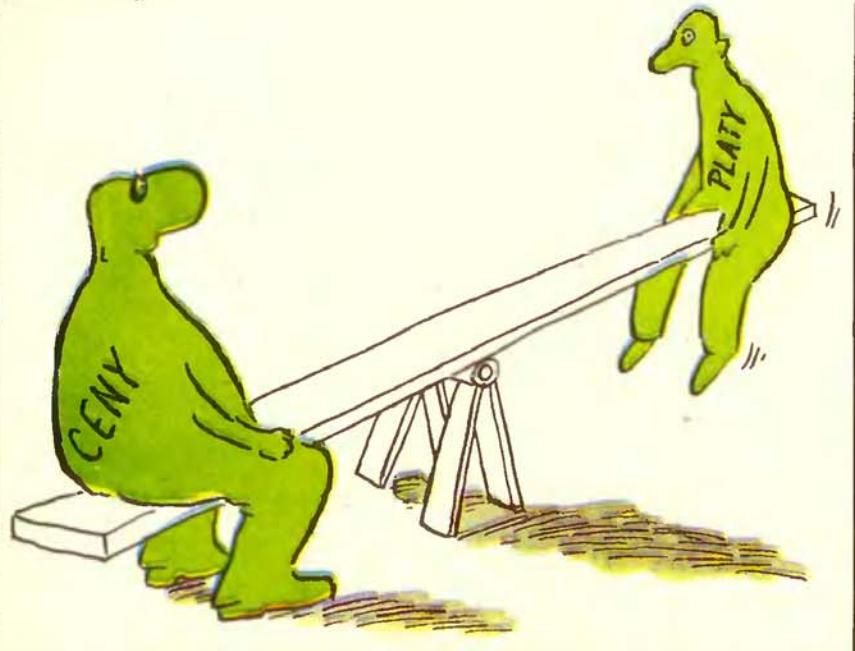
● Pýta sa lekár pri
odvode:
— Ste zdravý?
— Ako to mám poznat,
pán doktor, keď to nepo
znáte vy ako odborník?
— čuduje sa mládenec.

Kašľať na prácu, ale čo keď stratíme zamestnanie?!

JURAJ KVAS

Peter Gossányi

● STANO VEREŠVÁRSKY

VNÚTROPOLITICKÝ KOMENTÁRAJ

Najhoršie je, keď začne robiť drahoty minister financií.

Netradične pre dospelých: Bienále lustrácií Bratislava '90.

Rok 1968? Nebolo inej internacionálnej pomoci...

Súdruhovia nenechali nikoho na pochybách, kto je tu
pánom!

Pravica, ľavica — všetci natŕčajú ruku!

(hviezda)

Na okresnom výbere baníkovi pripínali hviezdu hrdinu práce a ten pri prijímaní vyznamenania usedavo plakal. Po ukončení aktu hovorí prvý tajomník: — Vážte si to, ako všetko prežíval tento súdruh. Od dojatia až plakal!

Vtom sa ozve postihnutý a hovorí:
— Prd od dojatia! Pri pripínaní si ma pichol do prás!

Nakrúca sa nový film, v ktorom spieva známa hviezda speváckeho neba, ale režisér je nespokojný s jej výkonom.

— Trochu viac ohňa do hlasového prejavu! Čo ste nikdy nemilovali?
— Milovala, ale nikdy som pritom nespievala!

— Paní susedka, ani by ste neverili, ako sa nám veľmi vydarila naša dcérka. Priam by ste zbledli od závislosti, keby ste vedeli, od akých hviezd dostáva alimenty!

Za hviezdy honorár pošleme Márii Aliovej do Handlovej, Zite Šmelkovej do Prešova a Marike Vnučkovej do Nitry.

Nechceme, aby naši študenti o nás hovorili, že sme po revolúcii na nich aj my zabudli. Preto dávame všetkým šancu prezentovať sa vtipmi na tému ŠTUDENT. Príspevky prosíme zasielať do 19. októbra 1990.

— Urobime si rekvalifikáciu... Preškolime sa na buržujov!
Andrej Mišanek

Ako som sa nestal prezidentom

Ja, Jozef Krhlička, som typ spoločenský a s každým sa ľahko spriateľím. Svojich priateľov pochopiteľne nekádrujem, nestrkám nos do ich životnej filozofie ani stranickej príslušnosti. Ak mám peniaze, zaplatím. Tak ako napríklad túto rundo, ktorú nám čašník akurát priniesol. Práve si prífkávame zlatistým momkom s bohatou penou, keď sa tu zrazu z ničoho nič postaví Murárik a zavesí do vzduchu rečnicku otázku:

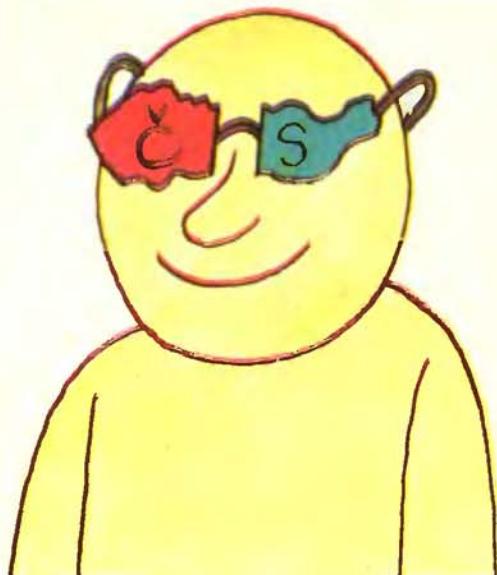
— Čo keby sme Krhličku navrhli za prezidenta?

— Výborný nápad! — pritakáva okamžite Ciciak.

— To je ono! — súhlasí Budzogáň.
— Že som na to neprišiel ja!
— karhá sa Zázvor.

— Pre Krhličku — presidentskú stoličku! — skanduje už dosť bujarý Belzebub.

Ako viete, prezidentom som sa napokon nestal. Ale odteraz si budem dávať pozor na to, aby som prednostne nadvázoval priateľské kontakty najmä s príslušníkmi politických strán, ktoré majú svoje zastúpenie vo federálnom parlamente.

JEDNOTNÝ POHĽAD

Ondrej Zimka

— Len ráchte ďalej priateľa, ukážem vám sve-to-vé ceny...

Lubomír Juhás

● Muž so zápalom hlasiek zazvoní pri dverách lekára. Otvorí lekárova žena:
— Je doma pán doktor? — hor-

ko-tažko zašeplká muž. Žena sa poobzera a rýchlo ho potiahne za rukáv:
— Nie je. Vojdite!

● Hlúpa to sliepka. Chcela vyžiť zobaním zrniek múdrosti.

● Aj čistotný politik zvykne robiť špinavú politiku.

● Za železné zásady neutrážite nič ani v zberných surovinách.

MIROSLAV JANEKA

● Muž predstavuje svoje spoločníčky:

— Mám česť vám predstaviť svoju manželku

a dcéru. A aby nedošlo k nedorozumeniu, tá mladšia je moja manželka.

● MILAN LECHAN

Nezávislé satiricko-humoristické cvičenia

Len čo som chytil svoju starkú za nohu, hned mi vytkla, že som dávno stratil svoju vedúcu úlohu. Darmo som vrátil preukaz a Pravdu odhlásil, stará ma nepripustí k sebe, k slovu ani raz, a ja už, prisámváčku, nemám súl. Takže mám vlastne po chlebe a nepomôže mi ani eštébé. XXX

Vysokí obracači kabátov nelenia, zo dňa na deň nízky menia svoj spôsob myšlenia. Predtým nás hrázli ako vši a teraz za pomoc Orthosanu tvrdia, že sovietsky trpaslík je najvyšší.

Ondrej Zimka

● Budúce predavačky pri skúškach.

— Čo urobíte, ak nejaké zákazníčke pride nevolno a omdlie vám v predajni?

— Rozopnem jej gombičky na blúzke a ostatné ponechám vedľemu.

● V istej nemocniči sa pyta lekár choreho:

— Kde chcete ležať? V prvej alebo v druhej triede?

— Ako je v tom rozdiel?

— V prvej triede je nové zariadenie a stará osetrovateľka, v druhej je to naopak.

Ideál istej slečny: jogin s tonikom.

MILAN LECHAN

Milan Vavro

● — Tatô! Pôd! V spálni máme strašidlo!

— Strašidlá predsa nie sú, Môrcko!

— Ale áno! Videl som ho spálni.

Nato Kohn odloží noviny, vojde do spálne a tam vidí svoju ženu s Grünom, ako sa milujú pod plachtou. Kohn naštvaný reie:

— Počujte, Grün, ja vám raz rozbijem hubu! Čo tu strásite to dieta?

● VÍT ILEK

Zážitok
pána kolportéra

Prichádza s erotikou
do klubu sklerotikou
Ó pardón dôchodcov

A počúva čo zvládze
deduško kamikadze
vraj s božou pomocou

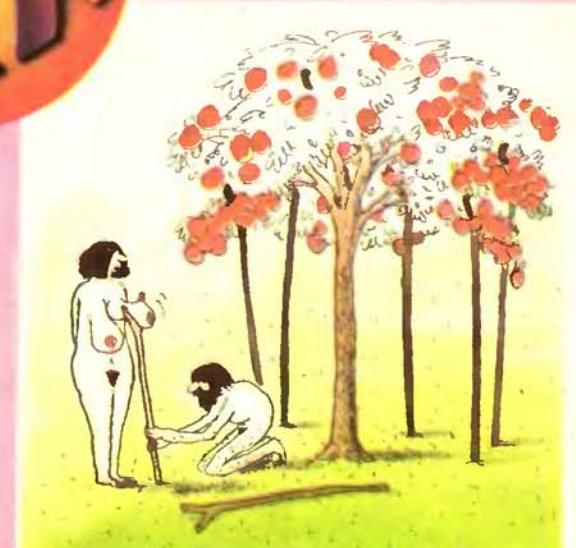
A starká kývne rukou
Tie prasacinky vnukov
a drísty praotcov

Viktor Kubal

Nechala ho. Bol natvrdlý na nesprávnom mieste.

ĽUDOVÍT MAJER

Eubomír Juhás

● — Ty už nechodis s Evou?

— Rozišli sme sa. Pred týždňom som ju prichytil v spálni...

— S milencom?

— So zubami v pohári.

● — Tak, babička, teraz sa pekne vyzlečieme a fahнемe si...

— Je to také nečakané, pan doktor... Ale musím priznať, že aj vy ste mi boli hneď na prvý pohľad sympatický.

Andrej Mišanek

● VÍT ILEK

Dorastenecké hobby

Už som mala pätnásť v lete
a žiačka som vzorná.
No a teraz na kazete
videla som porná.

Filmári však v tejto téme
mizerne sa kutrú.
My s Jožkom im predvedieme
komplet Kámasútru.

DEMOKRATICKÝ PLURALITNÝ LUNAPARK VZOR ČSFR

1. Veľký kolotoč

Deti členov vládnucich strán a hnutí si posadajú do mäkkých kresiel, zavesených na pozlátených a postriebrených reťazach, pripútajú sa trikolórou a v pohodli vychutnávajú radosť z rýchleho pohybu v kruhu.

Deti, vnuci a pravnuci komunistov (členov KSČ do roku 1948, do r. 1969–70 i členov KSČ do r. 1989–90, vyškrnutých, vylúčených, zbavených i zbabiacich sa členstva), potomkovia členov SNS a ich sympatizantov i ratolesti z okruhu ostatných strán sa rukami pevne chytia zvyšných, trošku hrdzavých reťazi. Keď sa kolotoč rozbrehne, snažia sa vo vzduchu udržať čo najdlhšie. Najsilnejší jedinci vydržia, kým sa demokratický kolotoč nezastaví.

2. Strelnica

Najprv sa rozdávajú vzduchovky a náboje. Ujde sa takmer na všetkých členov strán a hnutí vládnucej koalície, ktorí hneď zaujmú miesto pri pulte a oprú sa o svoje ostré lakte.

Pre ostatných zostalo dosť miesta a špajdli na opačnej strane pultu.

3. Detský vláčik

Deti vládnucich a loajálnych obsadia mesta v lokomotíve a vo vagónoch, ližu červeno-modro-bielu zmrzlinu, pripadne jedia palacinky.

Komunisti nám za štyridsať rokov dokonale zhumplovali dopravu, preto ich deti teraz do stávajú možnosť napraviť chyby a omly rodicov a starých rodicov (a najmä strýkov). Postavia sa za posledný vagónik, vysukujú si rukávy a za spevu piesne My sme deti slobodného kraja tlačia demokratický a pluralitný vláčik po demokratických koľajničkách stále dokola. Džika produkcié: do najbližších volieb.

4. Internacionálny dom hrôzy

(Atraktia vyhradená pre Vietnamicov, Rómov a zahraničných študentov tmavej pleti.) ZDARMA!!!

(Prevádzkuje a. s. Skinheads)

Záujemcovia z radov Vietnamicov, Rómov a zahraničných študentov si po dvaja posadajú do malých vozičiek, zviažu im ruky a nohy. Vozičky sa rýchlo posúvajú po tmavých chodbičkách domu hrôzy. Na každej zákrute ich čaká vzrušujúce prekvapenie, až sa im tají dych. Fosforeskujúca lebka a skrižené hnáty, nápis GO HOME!, portréty Hitlera v nadživotnej veľkosti, sprcha, z ktorej teče kyselina sírová, železné tyče rytmicky bijúce, kosi, vidly, okované cepy

a budzogáne a ďalšie a ďalšie úsmevnohrôzne a strašné atrakcie.

5. Občerstvenie

Aj počas produkcie demokratických atrakcií človek vyhľadne a vysmádne, preto každému pride vhod DEMOKRATICKE OBČERSTVENIE.

Mlsnejšie jazyčky určite ocenia medové motúzy v bufetoch strán a hnutí vládnej koalície, pripadne unikátnu lahôdku v bufete rezortu vnútra — sacher so šľahčkou.

Ministerstvo financií v spolupráci s celou federálnou generalitou pripravilo pestru ponuku vo svojej Diétnej reštaurácii. Mimoriadne prífažlivý je týždenný redukčný kurz pre obéznych. Platí sa iba 140 korún na osobu a máte zaručený cca desaťkilogramový ubytok z hmotnosti. Na celý jedálny lístok a program kurzu tu nemáme miesto, preto ponúkame aspoň prvé dva dni!

Pondelok:

Raňajky: 2 dcl minerálky

Desiatka: 2 dcl vody

Obed: pol grahamového rožka, štvrtka rajčiny

Olovant: 2 dcl sódy

Večera: tri za sebou idúce relácie Cvičme v rytme

(dľa vlastného výberu)

Utorok.

Protestná hladovka za zníženie cien sódy a minerálky.

6. Kultúrny program v amfiteátri

V lunaparku nesmie chýbať ani kultúrny program. Pre všetkých záujemcov bez rozdielu politickej príslušnosti (i bez rozdielu symoatí) pripravil niekoľkostočlenný súbor absolventov vysokých a stredných škôl REKVALIFIKÁCIA dva programy.

Prvý je výpovedou o novembri 1989 a volá sa Mámé holé ruce! Režisérka tejto vzrušujúcej „podívanej“ sa nám (ani účinkujúcim študentom) nepodarilo dodnes zistíť.

Druhý program je dokumentom o udalostiach roku 1990 so zaujímavými prvkami vízie budúcnosti a čerství absolventi ho uvádzajú pod názvom Mámé holé zadky! Autorský a režijný program pripravili vlády obeť, porozumenie a nepochopenie.

7. Autodrom

Pre tých, ktorí ešte vládzu, tu máme AUTO-DROM. Pre deti ľudí blízkych hradu a deti vekslákov sú pripravené perfektné autička — kopie vozov BMW, Mercedes, Renault. Na ratolesti temných sú a mafie čakajú male čierne šeststotriňaštky. No a pre ratolesti z rodin majetnejších pracujúcich pripravovali pracovníci lunaparku vozidlá obľubenej značky Škoda hrdzavej farby. UPOZORNENIE! Prvé dve skupiny autičiek sú pohánané elektrinou, posledná skupina sú autička šlapacie.

Prijemnú zábavu!

Ilustroval Jozef Baus

NESTAČÍ VYMENIŤ ĽUDÍ

Paľa Siku som spoznal ako vysokoškolského učiteľa literatúry, ktorý sa od mnohých pedagógov líšil tým, že chcel, aby študenti aj rozmyšľali. Obdivovali sme ho však aj ako výborného režiséra nášho študentského divadla humoru a satiry. Literárny vedec, divadelný kritik, organizátor kultúrneho života a človek Pavol Sika je od augusta riaditeľom Galérie Františka Studeného v Nitre. Zašiel som za ním na kus reči. O riaditeľovaní, o umení...

Ani teraz ma nesklamal, rozhovoril sa aj o inom.

● Ako sa ti sedí v riaditeľskom kresle?

Tvrdio.

● Je tu lepšie ako na škole?

Dobrodružnejšie. Viac problémov, viac zmien. Byrokratizmus a nezmyselnosť rozličných predpisov, teda to, čo som poznal len teoreticky, teraz zukusujem vecne, prevádzkovo a zistujem, že s tým treba radikálne pohnúť, posadiť to na kolotoč, nech sa to riadne preverá. Tofko paradoxov a nonsensov ako za mesiac v praxi, som ešte nezažil. Čo deň, to kopec námetov na parodické a satirické divadlo.

● Prezradť vďajaké špeciality. Ozaj, kto vás riadi, káenvé?

Aj to je špecialitka, že nás riadi K.N.V. Ani nie to, že nás riadi, ani to, že je to K.N.V., ale to, čo to znamená riadiť.

● Čo to znamená riadiť?

Riadiť? Riadiť znamená väčšinu nižšie inštitúcie. Nižšia inštitúcia nemá žiadne rozhodovacie právo, je nesvojprávny diktátor svojich rodicov, ktoré sa na všetko, čo chce urobiť, musí opäť riadiť otca a vychovávajúcej mamičky.

● Ale kraje budú zrušené.

Lenže nebúdú zrušené nadriadené orgány a riadiace paragrafy. Keď chceš konáť slobodne, alebo si myslíš, že máš právo ako riaditeľ slobodne sa rozhodovať, zisti, že je to nemožné. Keď sa rozhodneš ist do niečoho len legálne, len podľa zákona a začneš dbať na všelijaké varianty, odchýlky, výnimky, tak zbadáš, že kým dbáš na zákonnosť, tak nič neurobiš. Naopak! Narobiš toľko škody, až strach. Sú to zaujímavosti, ktoré dokávajú riaditeľskému životu „výstup a pád“, ako povedal básnik, alebo výstup a spád, ako hovorí ja.

● Podľa môjho laického názoru sú hlavným problémom galéria peniaze. Vy si predsa na seba nezarobíte.

Nezarobi si ani galéria, ani riaditeľ, ani pracovníci. Mechanizmus financovania kultúrnych inštitúcií bol veľmi pohodlný: došli sme peniaze, z ktorých sme nesmeli ušetriť, lebo by nás potrestali. A to stále platí, minút musíme všetko. Ak teda hovoríme napríklad o šetrení benzínom, sú to len pokrytecké proklamácie. Keď poviem, že budeme jazdiť minimálne, nech si každý vybavi veci pešo alebo na bicykli, hned je tu malá vzbura, pretože šofér je pla-

tený podľa najazdených kilometrov. To je jeden z tých paradoxov. Organizácia musí dať zamestnanovi prácu. Šoférovi šoférsku. A je po šetrení financiami, benzínom, aj po ochrane životného prostredia. Keď sa zmenia finančné kritériá pri jednotlivých funkciách, tak sa zmenia aj postoje k práci.

● A kedy je šanca, že sa zmenia tieto „totalitné“ predpisy, kritériá?

Všetko, čo doteraz bolo v dejinách ľudstva, bolo totalitné. Kedy sa to zmení, neviem. Zbaví sa totality v spoločnosti je odveký sen ľudstva. Zatiaľ to v dejinách vychádza tak, že akonáhle prichádza k čomuž netotalitnému, spoľočenstvo sa hneď späťmá a nastolí totalitný mechanizmus. Najzaujímavejšie je potom vymýšľanie názovov pre ten-ktorý mechanizmus: diktatúra, feudalizmus, diktatúra kapitálu alebo... alebo...

● Slúbili viac alebo menej ako doteraz?

Slúbili to isté, čo doteraz, čiže o polovicu menej.

● Nerozumiem...

Všetko zdraželo o päťdesiat percent.

● Rozumiem. Paľo, predtým, než som spustil magnetofón, si hovoril čosi o prežívani starých štruktúr. Ako prežívajú?

Úsmevne, cieľavdome, systematicky a vytrvalo.

● Máš aj konkrétné príklady, pán riaditeľ?

Áno, pán redaktor. Napríklad vedúci organizácie, ktorému bola vyslovená nedôvera a bol odvolaný z funkcie, stihol pár dni pred svojím odchodom prijať do zamestnania ľudi na zabezpečenie svojho „dedičstva“. Tomu napomáhajú aj ľudia, ktoríhovia hovorí „chodbovi dôvernici“. Dedičstvo je zabezpečené a urobil poriadok s tým, čo sa tu „vybudova-

v anglickom horrorovom zámku zo sedemnásteho storočia. Ne-skôr sa mi podarilo upratovať presvedčiť, aby aspoň tú dobovú štylizáciu zlikvidovali.

● A za čo navrhli vyplatiť odmenu tvojmu predchodcovovi?

Za plnenie ukazovateľov.

● Veď to je geniálne!

Je to geniálne, ale nedá sa s tým nič urobiť. Odmeňovaci poriadok neboli zrušený a ja musím odmeniť starú štruktúru. Robíme však chybú v tom, že iba vymeníme ľudu. Treba v prvom rade zmeniť štruktúry. Aj keď noví ľudia majú akékoľvek ideály, zasa sú len nomenklatúrnymi vykonávateľmi starých predpisov. Hodnota vzniká z práce, preto sme mali najskôr zmeniť veci, ktoré sa týkajú práce, predovšetkým zákonník práce. To, či sa bude potom privatizovať, či sa budú v bûdkach predávať palacinky, americké alebo francúzske, to je druhoradé alebo tretoradé. Meniť ceny, to je len hodenie záchranného pásu, ale nie riešenie podstaty veci, je to krizové riešenie. Podstatou je naučiť človeka poriadne plávať, nie hádzať mu koleso.

● Prejdime k posaniu galérie. Je v Nitre a okolí záujem o umenie?

V tomto kraji stačí potreby ľudu vykryť iný typ diel — fóliové. Väčšina južanských založených ľudí má väčší estetický zájazd k dobre fungujúcemu fóliovníku ako k abstraktnému ľahu Juana Miróa alebo z abstraktného ťaku Kandinského. Ale napriek tomu ostáva pravdou, že vo vyspejšej spoločnosti existuje dosť široká sociéta ľudu, ktorá sa zaobrába umením a ktorá je akýmsi intelektuálnym ľahúnom spoločenských veci smerom k lepšiemu a krajšiemu, takže ani galéria nestráca svoje poslanie. Ide len o to, aby ho ľudsky preteplila, aby to, čo robi, spristupnila ľuďom, aby sa v galérii cítili ako doma. Aby to nebola len plocha, ktorú človek prejde ako povinnú dráhu. Doteraz to tak bolo: galéria ľa privítala, podpisala si sa, prešiel si, poobzeral, čo bolo zavesené a koniec. Človek by sa tu však mal stretnúť s hudbou, s divadlom, s literatúrou, s úsmievom, s pohostením. Roboty a problémov je tu veľa. Veď my nemáme ani organizáčny poriadok. Teda máme, ale starý.

● Totalitný...

Pozri sa, istý stupeň totalizácie, určovania, prikazovania je prirodzený a životne nutný. V opačnom prípade by sme neboli demokratická, ale anarchistická spoločnosť. Problém vzniká, keď niekto začne volať po uniforme: všetci budete robiť, čo chceme ja. Ide o to, či cirkev umožní vznik tisícov ďalších cirkví, či vlády budú rešpektovať drobnejšie typy vlád, či strany budú tolerovať existenciu a politické vylomeniny iných strán.

● Aby si mi rozumel: ja preto všade pletiem totalitu, lebo sa mi strasne páči časté používa-

ČLOVEČE, EŠTE
STE NEVIDELI, AKO
JA STARÁ ŠTRUKTÚRA
HRABE V NOVÝCH
VÝDOBYTKOCH?

Milan Vavro

● ...trhový mechanizmus.

To je ono! To je ono! Trhový mechanizmus. Niektorí hovoria — pred bohom sme si rovni, od deväťásteho storočia vieme, že sme si všetci rovni aj pred kapitáhom. Iní, že sme si rovni pred smrťou.

● Takže ako, budete mať dosť peňaží na činnosť?

Slúbili, takže sa tešíme ako malé deti. Ale doslova „slúbili“, nie slúbily, ako sa spieva v jednej táboráckej pesničke.

„v minulosti, je neobyčajne odborne, ľudsky, právne a organizačne zložitá vec, ak človek nie je cynicky a mocnársky založený. Nuž a potom krásny a milý paradox: nadriadený orgán, ktorý môjho predchodcu odvolal z funkcie, mi teraz dal prikaz odmeniť ho polšesfatisicovou odmenou. Ja by som za tie peniaze mohol zamestnať na tri mesiace upratovačku, ktorá by v budo-ve urobila aký-taký poriadok. Keď som nastúpil, vyzeralo to tu ako

ne slov totalita a totalitný v našich masmédiách. Nedávno ma zaujal v tomto duchu ladený televízny šot o skautoch, ktorí boli v prírode „bez zbytočných červených šatiek“. A naozaj, ich šatky boli hnedé.

Pokiaľ ide o ten skauting, poďa mňa bol totalitnejší ako pionierska organizácia. Práve tak ako kresťanstvo a cirkevné štruktúry sú ideologickej i politicky totalitnejšie, než bolo posledných štyridsať rokov, pretože komunisti ešte — a chvalabohu — nestihli to, čo cirkev za minulé storočia. Ešte neboli pri cestách komunistické kaplnky, ešte nezaviedli riekaniny, ktoré treba vyslovíť pri stretnutí sa s červenou hviezdou, nezaviedli rituálne úkony pri schôdzovaní, i keď sa už črtali. Tieto veci však boli na takom vývinovom stupni ako kresťanstvo v prvom storočí svojej existencie, keď ešte nemalo veže, zvony, obrady, poháre, omšovó, tkané odevy, krásne katedrály, bohaté a psychologickej i estetický perfektne vybudované budovy pre masovopolitické školenia. Vedľa omša nie je vlastne nič iné ako morálno-politicke školenie v duchu istého filozofického receptu. Ja to nikomu nezazlievam, ide však o to, aby sme veci chápali tak, že ak reprezentanti istého ideologickej konceptu, istej spoločenskej vierouky inklinovali k tomu, aby v každej obci mali svojho zástupcu, reprezentativne vybudovaný kostol, synagógu atď., tak je celkom zákonité, že aj komunisticky orientovaná ideológia chcela mať všade svojho reprezentanta aj miesto, kde kontrolovala svoju činnosť a celkom prirodzené inklinovala k ritu-

alizácii a formalizácii týchto vecí. Chyby sa rodili z nedostatku zmyslu pre mieru. To je všetko. Nikto nám dnes nezaruci, či ľudia

o päťdesiat, stopäťdesiat či štyri- stopäťdesiat rokov na základoch, ktoré sa teraz aktuálne negujú, pretože nepôsobili dobre, neza-

ložia niečo produktívnejšie a fudskejšie než sme mali možnosť poznáť doposiaľ. Veď napríklad aj kresťanstvo bolo prijaté a rozšírené v Európe až po storočiach zápasov.

● Existuje však veľa paradoxov doby.

Napríklad jedným z „naj“ hesiel v revolúcii bola odbornosť a dnes je až na treťom mieste. Primárna je mravná bezúhonnosť a už sme v tej istej polohe ako konsolidátori po šesťdesiatom ôsmom. A bude to vybavené nie len staroštruktúrne, ale aj prasta-roštruktúrne. Najväčším pozitívom revolúcii by bolo, keby nezopakovala chyby z obdobia konsolidácie, keby dodržala heslo tolerancie v jej čistote, t. j. tolerovať nepriateľa, ako sa o tom piše v biblii. Neodmietať nepriateľovi jeho ľudské práva. V opačnom pripade sa zopakuje to, čo tu už nielen stokrát, ale aj tisickrát bolo.

Tak, rozhovor máme za sebou. Teraz mi nezostáva nič iné, len čakať, či si po mňa dôjdú, alebo nie.

● Kto by si mal po teba prísť?

Staré, alebo staronové štruktúry. Mysliš, že táto revolúcia nevytvára alebo nevytvorí inštitúcie na obranu seba samej? Tak prečo sa pýtaš? Ľudia predsa musia ochraňovať, čo vydobili. Teraz ide o to, koho budeme kvalifikovať za nepriateľa. A vôbec — potrebujeme si robiť z niekoho nepriateľa pre inosť jeho názorov? Pre mňa je to smiešna potreba.

● Ďakujem za rozhovor.

František Malec

Ondrej Zimka

● — Mara, prečo si sa za neho vydala, keď si vedela, že veľa pije?

— Myslela som si, že keď veľa pije, aj veľa zarába.

● Krásavica vojde do náborovej kancelárie, pristúpi k okienku s nápisom „Prijimanie žiadostí“ a vraví:

— Chcela by som u vás pracovať ako modelka.

Pracovník sa na ňu ani nepozrie, len hrabne do zásuvky písacieho stola, vytiahne miniatúrne plavky a podá ich krásavici so slovami:

— Vyplňte tento formulár.

Násprät sú ďalší muži!

Klement Gottwald sa zapisal do slovenských dejín jedným svojským pripitkom na „počest“ osláv Slovenského národného povstania: Ještě více slivovice a méně inteligence!

Poldecámu bol v ten deň dobrým druhom. Hoci teda inšpirácia zjavná, ďalšie takmer polstoročie života našich národom nieslo sa prisne v duchu tohto hesla.

Spomienky prvej šéfredaktorky Roháča Eleny Stuškovej na pôvod a obsah prvých plienok novorodenca

Redakčná rada

Ti príslušníci vládnucej robotnickej triedy, ktorí radšej hýbali hubami ako rukami, sa dávali navrhovať do politických funkcií a na ich miesta nastupovali advokáti, komerční inžinieri, vysokoškolskí profesori... Vtedy sa tiež zrodil Tencerov rám, ktorý dal vzniknúť prvým sídliskám v Bratislave. A zrodil sa nasledovné:

V súlade s horeuveedeným Gottwaldovym

výrokom sa k palierovi Tencerovi dostali niekoľki „prekliati inteligenti“, medzi nimi napríklad známy novinár Ján Trachta, právnik Oliver Ujvári a ďalší. Mali stavať sídlisko HBV v Krasňanoch.

Neboli by to však prekliati inteligenti, keby nezačali špekulať, prečo takto a nie onak. A tak cez jednu obedňajšiu prestávkou dali hlavy dokopy, potom zavolali paliera Tencera, dali mu nákres a povedali, že si to má dať pod svojím menom patentovať.

Hábevečky, stavané do „Tencerovho rámu“, začali nebývalým tempom zaplavovať Bratislavu novými bytmi a súdruh Tencer sa dostal na transparenty prvomajových sprievodov.

Prečo o tom hovorím? Lebo sympathetic súdruh Tencer sa dostal až do redakčnej rady Roháča.

Ti prekliati inteligenti, čo pod ním robili, boli naši priatelia. A tým, že nám súdruh Tencer dohodil, zachrаниť nás pred inými robotnickými kádrami v redakčnej rade, ktorých by nám inak bola dosadila strana a vláda...

	POMÓCKY: CHS. ISO. Iaur. Lave. onagery	bylinky s prasleno- výtymi kvetmi	Iračania. Iranci a Arafat k tomu	zaťažená pracou tak, ako to ma byť	pohárnik pred jedlom
	ker na vyrobu bažového vína				
	černoch, po ruský				
	francúz- ská reňka				
	začiatok tažničky	kronikár	súhru lan (zastar.)	ženské meno podobné agátu	španiel- ská reňka
vyše 42 rokov balachall	▼				jedio zo zakáčačky švajčiar- ský kanton
najmenšie koňovité zvieratá, somáre					skr. extra tryedy meno Zlatice
obyvateľia medzi Čo- chami a Slo- venskom					znie v Pizni naháňači Jánoska
slimákov dom				gnav pohli sa	
Slovenská bohyňa				milost- ná... pláva na Labi	pokračo- vanie tažničky
normal- záčná or- ganizácia (nie UV)			Minikri- žovky stromo- radie		červené funkcio- nári
skratka arabského terorizmu		vodca 40 zbojníkov hilien v Ostrave			
rozhodla sa dať				druh lepidle ženské meno	
	americká herečka s krátkym a	Jev. po česky (peniaz) nestojime		dat na Hrdáč- noch kazil	
konec tažničky	►			hranica pri zdrž- stevňovaní	
Jedna v Kremeli				vklad v kartách anglicky muž	pohrebnej hostina, na ktorej byva i veselo
skratka vieden- skej električky		skratka okresného sudu	mrzutý človek grécke prameno		
lump					
choroba odvodená od kesónu				básnický vavriň	

Práca 29. 8. 1990

Koho kryštálové poháre nelákajú. Západné kluby platia v tvrdej valute štartovné. Napríklad Košice idú teraz do Švédska za východných finančných podmienok. Ale kde má Výkonný výbor Čs. zväzu Kopejka ku kopejke...

Rozhlas č. 37/1990

15.30 Studio Kontakt. Pre malých (nielen ve-kom) ... ale aj správaním sa

Cas 13. 9. 1990

príameho, nevhodného pôsobe-nia žalúdotej štavy, a to ako kyseliny silnej, tak i pepsinu.

Len pre silné žalúdky!

ČO PÍŠU INÍ

Večerník 8. 8. 1990

tal ošetroenie, aj prevoz a napadol ich päťa-mi. Pomôcť museli príslušníci VB. Ich výzvy nepomohli, až priložené autá umožnili Jurajovi prevoz do nemocnice. Výplach žalúdka,

Zabudli si putá

Text pod obrázok Miroslava Kríštofika tvorí taj-ničku križovky.

Autor: P. Černy

Rozlúštenie zašlite na adresu redakcie do 24. októbra 1990. Troch správnych lúštiteľov odme-níme knihami.

Knižné odmeny za číslo 36: POŽIČAŤ LUBOV-VOĽNU SUMU PEŇAŽI, pošleme Jánovi Borgu-fovi z Mikulášoviec, Alexandroví Kováčovi z Trna-vy-Hrnčiaroviec a Ing. Františkovi Bulavovi z Berouna.

Otázka Prečo bola na Slovensku tak dlhá hovädzina vás priviedla priam do varu a odpovedí prišlo tak veľa, že nebolo vôbec ľahké vybrať tie naj. Nakoniec sme vybrali tieto:

1. Lebo sa niektoré hovädziny báli, že pôjdú od vŕavo.
2. Lebo najväčšie hovädziny chránila ŠtB.
3. Aby aj tie hovädziny poznali, že humanita je súčasť demokracie.

Roman Ladislav, Vranov-Čemerné

Vďa sa hovorí o odstraňovaní starých štruktúr. Chceme vašu pomoc, preto sa na vás obraciame v mene celého národa s otázkou: Akou formou by bolo najefektívnejšie odstrániť staré štruktúry? Najtipnejšie odpovede odmeníme.

*Pornociaro-
pis zaviedli
ako hubu po
daridi, i keď dĺ-
ho nespalo.*

*Štýriadsa ro-
kot sme spie-
vali - TO BUDÉ VÝBUCH
POSLEDNÝ. Nemys-
lala sa bým eko-
nomika.*

*Vždy je dobré
sa na niečo
vyhovárať. Ke-
dy si to bola,
objektívna pri-
áma, dnes ťa ka-
rá ťa ťukáva.*
Vaša Žilda

Verejnosc 1. 9. 1990

muža. Muža fyzicky napadli, zvalili ho na zem, priložili mu na chrbát nož a odcudzili mu 10 000 Kčs a 120 DEM. Príslušníci VB pácha-telor ľúpežne zadržali.

Aký požičaj, taký vráť...

Ludové noviny 8. 9. 1990

nazývajú
gambitom z tallianskeho pod-
raz. Na opätku hráč získava
postavenie, tlak alebo využíva
moment prekvapenia. V našej
ekonomickej hre nie je jasné
pre koho je goyraz, pre koho
obet, kto ziska a kto bude pre-
kvapený.

Čo je na tom nejasné?

1. Pred portálom Hiltonu s poľským karikaturistom Grzegorom Szumowskim. Doparoma, ako je možné, že sa to tu všetko tak leskne...?

2. Pani Simavi pri slávnostnom odovzdávaní cien

3. Vítazný karikaturista z Iránu Kambiz De-rambahsh.

VIII. ULUSLARARASI SIMAVI KARIKATUR YARISMASI

Keď som dostal telefaxom z Turecka správu, že moje práce boli ocenené, aby som si prišiel osobne ceny prevziať, moja prvá reakcia bola, že nejdem. To má príčin niekoľko — hlavná — nerád cestujem.

Druhý telefax bol konkrétnejší — čakajú mňa aj moju manželku v Ankare, v hoteli Hilton. Fiha! Reku — kedy sa nevalutový našinec dostane na 4 dni do Hiltonu? Navyše — uvidím jednu z najzaújmavejších výstav karikatúry na svete... Nuž som išiel.

50 štátov, 550 karikaturistov s 1575 prácami, z ktorých po výbere sa na výstavu „dostalo“ 413. Z Česko-Slovenska vystavovalo po selekcii 39 autorov. Ako mi povedal jeden z domáciх usporiadateľov, ešte sa nestalo, aby dvaja ocenení zahraniční autori boli dokonca z jednej redakcie, (V. Živický, ktorý dostal jednu z dvoch tretích cien, v čase oboslania výstavy bol redaktorom Roháča).

Je to paradox, že ja, starý harcovník v oblasti novinovej kresby som musel ísť až do Malej Ázie, aby som zistil, že sú Štáty, kde si karikaturistov nesmierne vážia. Dôkazom boli prítomní členovia

tureckej vlády pri odovzdávaní cien a mimoriadna pozornosť, ktorú usporiadatelia venovali pozvaným hostom.

Hlavnú zásluhu na existencii festivalu má majiteľ novín Hürriyet Vakfi, sponzor festivalu, pán Erol Simavi. Žiaľ, osobne sme sa s ním nestrelili. Žije v Paríži a na festival zásadne chodí až mimo oficiálnej atmosféry. Perfektnie ho však zastupuje jeho krásna manželka, ktorá nám osobne odovzdávala ceny.

Hlavnú cenu dostal Iráнец Kambiz De-rambahsh, karikaturista známy aj v Európe hlavne spoluprácou so švajčiarskym Nebelspalterom.

Vystavoval a festivalu sa zúčastnil celý rad významných osobností, napr. nositeľ takmer všetkých možných ocenení z celého sveta, Rus M. Zlatkovský, ktorý bol i členom poroty.

Mal som hrejivý pocit na srdeci, keď som videl na ďelnej strane ocenených prác pri dvoch vystavených exponátoch vlajky našej Česko-Slovenskej republiky — v oboch prípadoch autorov zo Slovenska.

MILAN VAVRO

Foto -kv-

4. Člen poroty Semih Balcioglu, významný predstaviteľ tureckého politického života Erdal Inönü, Milan Vavro.

5. Ceny, ktoré si priviezol z Ankary náš výtvarný redaktor

ZOPÁR OTÁZOK

členovi náboženskej spoločnosti
Svedkovia Jehovovi z Trhovišta pri Michalovciach

MICHALOVI MOSKALOVI

● Aká bola vaša cesta cestu v súvisu s viedom o význame Svedkovia Jehovových?

Ked som mal sedemnásť rokov, začal som veľmi intenzívne rozmyšľať o duchovnom živote človeka. Nevedel som si napríklad predstaviť, čo sa stane s človekom, keď zomrie. Dostane sa do pekla? Spália ho tam večným plameňom, bude trpieť? Rozmyšľal som aj o ďalších veciach a dosiel som k názoru, že to, čo sa učíme v náboženstve, je chybné a nie je to pravda.

● Pomerne odvážne závery na takého mladého človeka.

Bolo to tým, že som pozreli na takého mladého človeka.

● Vtedy však názov Svedkovia Jehovovi neexistoval.

Nie, vtedy sme vystupovali ako Medzinárodné združenie bádatelia biblie. Vydávala sa rozsiahla literatúra s vysvetľovaním biblie, vedeli sme, že to, čo čítam v tejto literatúre, zodpovedá biblie. Najbližšie pravde boli bádatelia zo Zálužia, a tak som sa s nimi spojil.

● Schádzali ste sa a študovali biblie?

Ano. Predpokladal som, že keď je v biblia budem rozumieť, stanem sa lepším človekom.

● Rozpor medzi bibliou a jej vysvetľovaním, to je zaujímavé.

Už pred mnohými rokmi bolo zaujímavé hovoriť o tom, čo je v biblia a čo učí náboženstvo. Tak biblia je proti násiliu. Aj my. Nechceli sme držať zbraň ani v roku 1938 ani neskôr. Boli sme prenasledovaní, väzneni, súdeni. Za každého režimu. V roku 1945 sme sa začali opäť organizovať. Úrady nás nechali na pokoji. Mohli sme organizovať rozličné zhromaždenia, stále ako bádatelia biblie. V roku 1948 nás však v Čechách i na Slovensku zakázali. V roku 1952 mnohých vykladačov biblie zatkli, medzi nimi aj

mňa. Na skôr som bol v Prešove, potom ma previezli do Prahy. Vo vyšetrovacej väzbe som bol pol druhu roka, neboli som ani na chvíliku vonku, ani na väzenskom dvore. Po pol druhu roku ma súdili.

● Za čo ste boli odsúdený?

Za odopretie násilia a vydávanie literatúry s vysvetľovaním biblie. Boli sme vždy terčom pozornosti ŠtB. Môj brat si odsedel osiem rokov. Mnohých z našich prívržencov prenasledovali za to, že odmietli prijať krv, teda za transfúziu. V biblie je transfúzia zakázaná a my to rešpektujeme. Prijať cudziu krv je moja osobná vec a každý má osobné právo krv prijať alebo nie. Spýtajte sa v nemocnici. Ani jeden politicky angažovaný človek alebo lekár si transfúziu nevezme. A čo hľupstí sa o našom vierovyznani navymýšľalo. Napríklad to, že doňho ziskavame ľudí za peniaze. Že dávame 30 000 Kčs za to, že občan pride a povie — chcem byť členom Svedkovia Jehovových. Každému som hovoril, že peniaze nedávame, lebo aj ja sám napríklad pracujem v JRD a peniaze nemám. My za členstvo v našej spoločnosti neplatíme.

● Kacírska otázka: Prečo nie sú všetci ľudia na svete príslušníkmi hnutia Svedkovia Jehovových?

Vysvetlenie by vyzádalo rozsiahly biblický príklad. Písma sväté hovorí, že existuje aj ktorí zlý, čo má záujem na tom, aby boli ľudia držaní v nevedomosti. Ten, čo má tento záujem, je sám diabol. Poznat Božie slovo môžu iba ľudia, ktorí dobrovoľne slúžia Bohu a chcú sa poučiť. A to sme my.

● Ako sa nové politické skutočnosti premietli do činnosti vášho vierovyznania?

Predovšetkým sa vydali dva zákony. Zákon o spol-

čovaní a zákon o vydávaní literatúry. Na základe prvého zákona sme sa začali zhromažďovať. Vysledkom bol i náš prvý zjazd po 42 rokoch. Ale doteraz nie sme zaregistrovaní ako náboženske hnutie.

● Prečo?

Neviem, všetky ostatné náboženské spoločnosti registráciu dostali.

● Čo vám povedali na ministerstve kultúry SR, napríklad?

Ze musíme počkať na zákon o cirkvách. Zaujímavé je, že v tomto prípade tento zákon potrebujú iba Svedkovia Jehovoví.

● Nuž, vaša zásadová viera vyslováva stále dost neprijemné pocity.

A v čom, prosím vás? Tým, že vyznávame učenie o biblie? Nezmienčený, čo najpresnejši výklad?

● Skôr spôsobom pre-sadzovania svojej viery. Zastavaním ľudí na uliciach, prichádzaním do bytov, nekompromisným presvedčovaním.

Máme zaujim na tom, aby sa viera v biblio rozšírila všade.

● Máte mať príslušník Svedkovia Jehovových zmysel pre humor?

Niekto sa na nás divaju skoro ako na pustonikov. Pravda je iná. Aj my si radi zažartujeme. Ale sledujeme jedno. Aby náš humor neboli spinavý. Musí byť dobrý, zdravý. Dobré je, keď sa človek zasmeje. Smiech, dobrá nálada musí byť. Čistým spôsobom. Sme proti nemravnostiam, sexuálnym vtipom. A nie je pravda, že odmietame alkohol. Ale všetko s mierou a iba ako aperitiv. No v každom prípade chceme mať nad sebou kontrolu. A to sa nám dari. Želali by sme si, aby to všetci ľudia mali v sebe.

Zhváral sa IVAN SOBOTKA

Ilustroval Ján Gronda

BODKA ZA ROHÁČOM

Kedysi, tuším v roku 1969, sme uverejnili aforizmus „Operácia sa nepodařila, pacient žije.“

Schválenie scenára ekonomickej reformy opäťovne dokázalo, že dobrý vtip prežije veky. I keď spomínany aforizmus sa žiada v nových podmienkach opraviť: Operácia sa podarila. O pacientoch — občanoch sa toho veľa nevie povedať.

Kreslí
Alan Lesyk

